

**SİGORTA VE REASÜRANS İLE EMEKLİLİK ŞİRKETLERİNİN MALİ
BÜNYELERİNE İLİŞKİN YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
YÖNETMELİK
(İLGİLİ MADDELER)**

MADDE 1 – 7/8/2007 tarihli ve 26606 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Mali Bünyelerine İlişkin Yönetmeliğin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki (ğ) ve (h) bentleri eklenmiştir.

“(ğ) Finansal holding: İçlerinden en az bir tanesi bir sigorta veya emeklilik şirketi olmak şartıyla bağlı ortaklıklarının tümü veya çoğunluğu finansal kuruluş olan şirketi,”

“(h) Sigorta grubu: Sigorta, reasürans veya emeklilik şirketlerinden müteşkil ve bu şirketler arasında bağlı ortaklık ilişkisi bulunan grubu,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin Dördüncü Bölüm başlığı “Varlıklara Yönelik Hususlar” olarak değiştirilmiş ve aynı Yönetmeliğe 14 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 14/A ile 14/B maddeleri eklenmiştir.

“Varlık yatırım politikası

MADDE 14/A – (1) Teknik karşılıkları karşılayan varlıklar ile teminatlara ilişkin hususlar saklı kalmak kaydıyla, şirketlerin makro varlık yatırım politikaları aşağıda yer alan hususları da içerecek şekilde yıllık olarak hazırlanır, şirketlerin yönetim kurulu tarafından onaylanır ve şirket nezdinde muhafaza edilir;

- a) Şirketin risk profili,
- b) Başlıca yatırım kategorilerinde uzun dönem varlık-yükümlülük dağılımına ilişkin stratejilerin belirlenmesi,
- c) Varlıkların yatırıma yönlendirilmesinde; bölge, piyasa, sektör, araçlar ve kur kapsamında limitlerin belirlenmesi usulleri,
- ç) Alımı sınırlanan ya da izin verilmeyen varlıkların belirlenmesi,
- d) Varlıkların ipotek/rehin edilmesi ya da borç verilmesine ilişkin kurallar,
- e) Türev ve benzeri ürünlerin kullanımına ilişkin kurallar ve limitler,
- f) Varlıklara ilişkin işlemlerin hesap verilebilirliğine ilişkin usuller.

(2) Teknik karşılıkları karşılayan varlıklar ile teminatlara ilişkin hususlar saklı kalmak kaydıyla; şirketlerin gelecek yıl uygulayacakları yatırım politikaları, şirket yönetim kurulu tarafından oluşturulan makro politikalar çerçevesinde aşağıdaki hususları da içerecek şekilde şirket üst düzey yönetimi tarafından belirlenir ve yıl içerisinde meydana gelen gelişmeler çerçevesinde gözden geçirilir;

- a) Yatırımların dağılımı ve çeşitliliği,
- b) Gayrimenkuller ve alacaklar da dahil olmak üzere belirli finansal ürünlere ilişkin sınırlamalar,
- c) Varlıkların ne şekilde muhafaza edileceği,
- ç) Varlık ve yükümlülük arasındaki dengenin nasıl sağlanacağı,
- d) Likidite düzeyi.

(3) Dışarıdan hizmet alımı yapıp yapılmadığına bakılmaksızın; şirket yönetim kurulu, yatırım politikası ve süreçlerinin gözetimi ile almış olduğu makro yatırım politikalarına uyulup uyulmadığını incelemekle görevlidir.

(4) Şirketler tarafından yatırım araçları türleri itibariyle kötüye giden şartların etkisini azaltmak amacıyla alternatif bir yatırım planı hazırlanır.”

“Türev ürünler

MADDE 14/B – (1) Türev ürün ve diğer finansal yatırım işlemlerinden kaynaklanan tüm riskler, risk bazında ve topluca şirketlerin risk yönetim sistemlerinin bir parçası olarak izlenirler. Bu şekilde tüm

finansal yatırım işlemlerinden kaynaklanan risklerin değerlendirilmesi konsolide bir biçimde gerçekleştirilir.

(2) Türev ürünler ve benzer araçlarla ilgili olarak kamuoyunun bilgilendirilmesini teminen, türev araçlar ile ilgili hususlar finansal tabloların dipnotlarında açıklanır.

(3) Şirket politikasının tezgah üstü türev ürünlere izin verdiği durumlarda, yönetim kurulu şirketin yapılan fiyatlamanın doğruluğunun teyidini sağlayacak kapasiteye sahip olmasını temin eder.

(4) Türev ürün kullanan şirketler, türev ürünlerinin kullanımı ile ilgili olarak Yönetim Kurullarının yıllık olarak inceledikleri ve onayladıkları uygun politikalar oluştururlar. Bu politikalar; şirketin faaliyetleri, genel stratejik yatırım politikası, varlık/yükümlülük yönetim stratejisi ve risk yapısıyla uyumlu olmalıdır. Söz konusu politikalar asgari olarak aşağıdaki unsurları içermelidir:

a) Türev enstrümanların kullanım amaçları,

b) Pazar, kredi, likidite, faaliyet, yasal vb. riskleri hesaba katmak suretiyle uygun şekilde yapılandırılmış risk limitlerinin tesisi,

c) Türev ürünlerin kullanımı ile ilgili danışmanlık hizmeti ya da eğitim hizmeti alınmasının değerlendirilmesi,

ç) Sorumluluk alanlarının ve türev araç işlemlerine ilişkin hesap verilebilirlik çerçevesinin belirlenmesi.

(5) Türev işlemlerinin, şirketin kabul ettiği politika ve prosedürler ile yasal düzenlemelere uygunluğunun sağlanmasını teminen, gerekli iç kontrol süreçleri şirket içerisinde tesis edilir. Bu kapsamda, türev ürünlerini ölçmek, izlemek, belirlemek ve kontrol etmekle görevli kişiler ile işlemi yapanların görev ayrılıkları da sağlanır.

(6) Türev ürünler ile ilgili işlemler iç kontrol ve risk yönetim süreçlerinden ayrı olarak iç denetim birimi tarafından da ayrıca denetime konu olur.

(7) Şirketler türev ürünlerin fiyatlandırılması amacıyla bu konuda uzman personelden yararlanırlar. Fiyatlandırmayı yapan personel ile satışı yapan personel ayrıştırılır.

(8) Müsteşarlık, yatırım riskinin azaltılması ve etkin portföy yönetimi kapsamında şirket bazında türev ürünlerin kullanımına kısıtlama getirebilir. ”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğe 14/B maddesinden sonra gelmek üzere “Reasürans, Yazım ve Fiyatlama Politikası” başlıklı Beşinci Bölüm ilave edilmiş, aynı bölüme 15 inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 15/A maddesi eklenmiş ve mevcut beşinci bölüm altıncı bölüm olarak teselsül ettirilmiştir.

“Yazım ve fiyatlama politikası

MADDE 15/A – (1) Şirketlerin yazım ve fiyatlama politikaları şirket yönetim kurulu tarafından onaylanır ve söz konusu politikalar düzenli aralıklarla gözden geçirilir.

(2) Şirketlerin belirleyeceği prim miktarları aktüeryal hesaplamalara dayanmalıdır. Şirketlerin üstlenmiş oldukları risklere ilişkin olarak almış oldukları prim tutarlarının yeterli olması esastır. Şirketler; üretim giderleri, hasarlar, hasar yönetim giderleri ve yönetim giderlerinin kontrol ve takibi amacıyla uygun sistemleri kurmak zorundadırlar.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin Yedinci Bölüm Başlığı “Bilgi Paylaşımı ve Diğer Hususlar” olarak değiştirilmiş, Geçici 1 inci Maddeden önce gelmek üzere, Yedinci Bölüme aşağıdaki 21/A maddesi eklenmiştir.

“Bilgi paylaşımı ve grup denetimine ilişkin esaslar

MADDE 21/A – (1) Bir şirketin herhangi bir finansal holdingin parçası olduğu durumlar için, Müsteşarlık ilgili finansal holding bünyesinde yer alan şirketlerin grup bazlı denetimine ve gözetimine ilişkin olarak, ilgili finansal şirketi denetleme ve düzenleme yetkisine sahip kurumlar ile ortak denetime ve karşılıklı bilgi paylaşımına yönelik protokollere taraf olabilir.

(2) Bir sigorta grubunun ya da finansal holdingin parçası olan şirketlerin grup denetimi, münferit denetime ilave olarak grup seviyesinde ve asgari olarak aşağıdaki unsurları da içerir;

a) Grup yapısı, mülkiyet ve yönetim yapısı da dahil olmak üzere tüm şirketler arasındaki doğrudan ya da dolaylı bağlantıları,

b) Sermaye/yükümlülük karşılama yeterliliğini,

c) Reasürans politikaları ile riske karşı tutumunu,

ç) Grup içi garantiler/teminatlar ve olası yasal yükümlölükler de dahil olmak üzere, grup içi işlemler ve bunlara ilişkin riskleri,

d) Raporlama zinciri ve üst yönetimin gerekli koşulları taşıyıp taşımadıkları da dahil olmak üzere, iç kontrol sistemleri ve risk yönetimi süreçlerini.

(3) Sigorta grupları ve finansal holding şirketlerinin denetim ve gözetimleri kapsamında, Müsteşarlık tarafından doğrudan veya ilgili finansal şirketi denetleme ve düzenleme yetkisine sahip kurumlar vasıtasıyla dolaylı olarak talep edebileceği bilgileri sağlayabilecek raporlama sistemlerine sahip olmaları şarttır.

(4) Sigorta grupları ve finansal holding şirketleri, denetimin etkin bir biçimde gerçekleştirilebilmesini teminen gerekli tedbirleri alırlar. Denetim ve gözetimin etkin bir biçimde yapılmasını engelleyici bir grup yapısının bulunması ve bu yapının Müsteşarlığın talebine rağmen düzeltilmemesi halinde şirketin yeni sigorta sözleşmesi yapma yetkisi kaldırılabilir veya bu yetki hiç verilmeyebilir.

(5) **(Mülga:RG-27/7/2013-28720)** Müsteşarlık yabancı ülkelerin denetime yetkili mercileri ya da uluslararası birlikler ile yapacağı anlaşmalar çerçevesinde, sigortacılıkla ilgili her türlü bilgi alışverişinde bulunabilir. Bu kapsamda, yabancı ülke kanunlarına göre denetime yetkili mercilerin, kendi ülkelerindeki sigortacılık sektöründe faaliyet gösteren şirketlerine ve Türkiye’de faaliyet gösteren şirketlere ilişkin yapılacak iş ve işlemlerde aşağıda yazılı usul ve esaslara uyulur;

a) Müsteşarlık ile yabancı ülkelerin denetime yetkili mercileri ya da uluslararası birlikler, karşılıklı olarak birbirlerine vermiş oldukları bilgilerin, gizli olarak muamele edilmesine ve sadece düzenleme ile denetim amaçları için kullanılmasına ilişkin tedbirleri alır,

b) Müsteşarlık ile yabancı ülkelerin denetime yetkili mercileri ya da uluslararası birlikler, diğer taraftan aldığı bilgiyi delil yaparak ilgili şirket hakkında bir müdahalede bulunacaksa, bilginin temin edildiği diğer mercilerden görüş alır,

c) Müsteşarlık ile yabancı ülkelerin denetime yetkili mercileri ya da uluslararası birlikler, şirketlerin etkin denetiminde işbirliği yapmama şeklindeki olumsuz davranışlardan kaçınırlar,

ç) Müsteşarlık ile yabancı ülkelerin denetime yetkili mercileri ya da uluslararası birlikler, kendi düzenlemeleri çerçevesinde, şirketlerin faaliyetlerini ciddi bir şekilde etkileyecek değişiklikler yapacağı durumlarda mümkünse karşı tarafı bilgilendirir.

MADDE 5 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6 – Bu Yönetmelik hükümlerini Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakan yürütür.